

LEVELESTÁR.

Sarbievsky. Igaza van és kívánságának e helyen teszünk eleget: M. K. Sarbievsky, akinek egy versét jelen számunk fordításban közli, lengyel nemzetiségű barokk-neolatin költő volt (1595—1640). — **Száz százalék.** Kortörténeti szempontból nem érdektelen az a portré, amit a lapok rajzoltak a letartóztatott Tamás Aladárról: egy debrecenvidéki jómódú földbirtokos fia(!), szöszlője az úgynevezett szürrealista költészetnek, a túlhajtott realizmus (?) költészetének, amely a versben nem a részletek realizmusát, hanem a végeredmények realitását (?) hirdeti; a görög szavalókórusok mintájára (?) kollektív szavalókórusokat írt, ami nyilván annak hangsúlyozása akart lenni, hogy a mondanivalók nem egyesek, hanem a tömegek mondanivalói... (Igen, a mondanivalót, még ha valóban is, valóban a tömeg mondja, de a kollektív szöveget százszázalékig az egyéni író adja a hűséges szájmozgatásokat végző tömeg szájába. A tett halála az okoskodás; az irodalomé: a tömeg.) — **Az elmúlt esztendőк vétkes pazarlása.** Érdemes lenne megszavaztatni azokat a napszámosokat, akiket „az elmúlt esztendőк vétkes pazarlása” a szegedi egyetemi építkezéseknél kenyérhez juttatott, vajjon kívánják-e az Előörs-féle balkáni kultúrpolitika uralomrajtását. — **Nyaklánc.** Azt írja az Előörs, hogy a Corvin-lánccal és kosszorival jutalmazottak hetvenszázaléka germán. Ezt a bárgyú történeti és politikai szemléletet, amely sajnos annyit árt az országnak, ma már nem érdemes komolyan venni. De azt mégis meg kell szerényen jegyezni, hogy az Előörs felelős szerkesztője, Zsitinszky, tót származású, egyik pártvezérünk, Löb István sváb, ciklírókik között pedig a következő ősmagyar nevek szerepelnek: Levatic László, Julier Ferenc, Vuikov Lúkács, stb. Felelős kiadójuk Trenkó József. A párthelyiségüket pedig — mely hazafiatlanság! — a Semmelweis nevű sváb utcában tartják. Ideje volna már, hogy átköltözzenek a Kishíd- vagy a stilszerű Malomlaj-utca... — **Egy kis nép-pszichologia.** A Széphalom minden szerzője maga felel a cikkéért, de azért annyit konstatálhatunk, hogy a csehek miatt kár a magunk fejét fájdtatni... Igaz, hogy nem épen a diplomácia nyelvén írogatunk róluk, de ők adták erre a hangra is az első példát. Ime egypár idézet Osusky és Chopin könyvéből (*Magyars' et pangermanistes*, Paris 1918): „C'est cette Hongrie qui, à côté de l'Allemagne, porte l'écrasante responsabilité de la guerre européenne... aveuglement... scandaleuse entreprise... mégalomanie... tyranniques procédés de magyarisation... les violentes méthodes qu'ils emploient pour rendre la Hongrie magyare... Le Bureau officiel de la statistique est chargé par le gouvernement de falsifier les statistiques da façon à montrer que les Magyars possèdent la majorité... Les Magyars se prétendent appelés par la nature à réduire les autres nationalités en esclavage...” — **Positivismus und Idealismus des Literaturhistorikus.** Mindnyájunkat érhet baleset! De azért nem volt mégsem fölösleges a Bánkban-cikk (Széphalom 1930: 122) és az „idealizmus” irányán sem esett csorba. — **Az ellentétek szemlátomást enyhültek.** Így mondotta Berzeviczy Albert és a hazafiság kisajátítói, az irodalmi ízlés egyedárusai, a tudományos módszer monopolizálói az elnöki szó előtt meg kell hogy hajoljanak, ha nem akarják, hogy az irodalomban kisebbségi kormány alakuljon. Mert ez a kisebbségi ma már nem is kisebbség és régóta kormányképes. Annaira kormányképes, hogy a nagyobbik ellenzéke a baloldalon lenne...